

Ainevaldkond „Võõrkeeled“

1. Üldalused

1.1. Võõrkeelepädevus

Võõrkeelepädevus on suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi.

Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentses teiskeelses keskkonnas iseseisvalt toimida;
- 2) on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;
- 3) tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
- 4) mõistab oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- 5) omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis tõstavad enesekindlust võõrkeelte õppimisel ja võõrkeeltes suhtlemisel.

1.2. Ainevaldkonna õppeained ja maht

Ainevaldkonda kuuluvad A-võõrkeel ja B-võõrkeel. A-võõrkeelena õpitakse inglise keelt. B-võõrkeelena õpitakse saksa või vene keelt.

A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastmes ja B-võõrkeele õppimist II kooliastmes.

Võõrkeelte nädalatundide jaotumine kooliastmeti.

I kooliaste

A-võõrkeel - 3 nädalatundi

II kooliaste

A-võõrkeel - 10 nädalatundi

B-võõrkeel - 3 nädalatundi

III kooliaste

A-võõrkeel – 9,5 nädalatundi

B-võõrkeel - 9 nädalatundi

1.3. Ainevaldkonna kirjeldus ja valdkonnasisene lõiming

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta. Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis (edaspidi *raamdokument*). Kõigi võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Õpitulemused erinevates osaoskustes esitatakse keeleoskustasemete tabelis punktis 5. Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi

seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning anda õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatud kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemuseks. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse lõimitult.

Keeleõpe on võimalus rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ja võõra kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Võõrkeeleõpe kasutab avatud ning paindlikku metoodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi.

Õppijakeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja mille piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.

Võõrkeelte lõiming teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

1.4. Üldpädevuste kujundamine

Pädevustes eristatakse järgmisi omavahel seotud komponente: teadmised, oskused, väärtushinnangud ja käitumine. Nimetatud nelja komponendi õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeelte valdkonda kuuluvate õppeainete õppe-eesmärkides ja õpitulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused.

Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi (väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatik-loodusteaduste ja tehnoloogiaalast pädevust, ettevõtlikkuspädevust) seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja -tegevuste kaudu.

Kultuuri- ja väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärast.

Sotsiaalne ja kodanikupädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikule vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne pädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektöpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomes oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes.

Matemaatika, loodusteaduste- ja tehnoloogiaalase pädevusega on võõrkeeleõppel kõige väiksem kokkupuude, kuid see on olemas, sest suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehes), samuti saab teemade raames käsitleda erinevate elu- ja tegevusvaldkondade tekste, sh teabegraafikat või muul viisil visuaalselt esitatud teavet. Õpitakse kasutama tehnoloogilisi abivahendeid eri liiki tekste luues, korrigeerides ja esitades.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärgid ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

1.5. Võõrkeelte valdkonna lõiming teiste ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes. Võõrkeelteoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, *online* teatmeteosed, interaktiivsed materjalid, võõrkeelne kirjandus, internet jt), toetades sel moel materjali otsimist nii võõrkeelte kui teiste õppeainete jaoks. Võõrkeelte omandamisel on suureks toeks koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjalide kasutamine lõimitud aine- ja keeleõppe raames.

Kõigis kooliastmetes ja klassides käsitletavate teemade maht ja rõhuasetused on erinevad. Teemade käsitlemisel liigutakse lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele ning konkreetsele abstraktsele. Igas järgmises klassis lõimitakse uusi teadmisi. Õppetöö toimub keelegruppides.

Võõrkeelte ainekavad haakuvad ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, loodusainete (loodusõpetus, bioloogia, inimeseõpetus, keemia, füüsika, matemaatika) infokommunikatsioonitehnoloogia, muusika, kunsti- ja tööõpetuse ning kehalise kasvatuses teemadega.

Lõiming emakeele ja kirjandusega. Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti. Võõrkeeli on lingvistiliselt võimalik lõimida emakeele ja kirjanduse õppimisega. Võõrkeelte õpetamisel arvestatakse kooli emakeele ainekava, et võimaldada lastel vastavad keelekontseptsioonid emakeeles selgeks saada enne samade teemade käsitlemist oma aines.

Lõiming kunsti- ja tööõpetusega. Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisäävutusi tundma õppides ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt). Seos tööõpetusega väljendub vastava sõnavara käsitlemise kaudu (nt tegevused ja tööriistad).

Muusikal on keeletundides oluline roll esmalt kõne rütmi ja häälduse tabamiseks, hiljem ka sõnavara ning keelestruktuuride märkamiseks ja arendamiseks, kuulamisoskuste praktiseerimiseks ning tunni emotsionaalse taseme muutmiseks. Pilguheit muusikaajalukku aitab kinnistada nii muusikatunnis õpitut kui ka illustreerida keeletunni teematikat.

IKT-pädevus areneb digivahendeid kasutades. Erievate digivahendite võimaluste kasutamine ainetunnis aitab keeleõpet oluliselt avardada ja õpilase huvidega kohandada. Arvuti keeleklassis on võõrkeeltes erinevate tööde tegemise, individuaalse vahetu tagasiside, suhtluse ja info otsimise vahend.

Tehnoloogia. Erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu teadvustatakse tehnoloogia arengusuundumisi, seejuures arutletakse nt tehnoloogia kasutamise kohta kaasnevate võimaluste ja ohtude üle või tutvutakse eri valdkondade teadussaavutustega.

Matemaatika. Matemaatikapädevuse arengut toetab numbrite tundmise ja arvutamise kõrval erinevates alustekstides leiduvate sümbolite, graafikute, tabelite ja diagrammide mõistmise ning tõlgendamise oskuse arendamine.

Võõrkeelte ja loodusainete lõiming teostub tihedalt erinevaid maid, rahvastikku, loodusressursse, keskkonda ja inimese tervist puudutavate teemavaldkondade ja nendes kasutatava sõnavara ja alustekstide kaudu. Ainetundides arutletakse erinevate keskkonnaga seonduvate probleemide, nende tekke põhjuste ja vältimise võimaluse üle (keskkonnasõbralik eluviis).

Võõrkeelte lõimimisel kehalise kasvatuses on abiks alustekstid kehalise liikumise, spordialade, sportlaste ja tervislike eluviiside kohta. Samuti on omal kohal spordivõistluste jälgimine ja hilisemad sporditeemalised arutelud.

1.6. Läbivate teemade rakendamise võimalusi

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmes õpiesmärke ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Eelkõige on läbivad teemad seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Kujundatakse iseseisva õppimise oskus, mis on oluline alus elukestva õppe harjumuste ja hoiakute omandamisel. Erinevate õppevormide kaudu arendatakse õpilaste suhtlus- ja koostööoskusi, mida on muu hulgas vaja tulevases tööelus. Võõrkeelt õppides omandatakse eneseanalüüsiks ja enda tutvustamiseks vajalikku sõnavara, et ennast võõrkeeles esitleda ja oma mõtteid arusaadavalt edasi anda. Õpe võimaldab vahetult kokku puutuda töömaailmaga, nt käivad õpilased ettevõtteis, tutvuvad ainevaldkonnaga seotud ametite, erialade ja edasiõppimisvõimalustega. Nii kujuneb oskus koostada õpinguile ja tööle kandideerimiseks vajalikke dokumente.

2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng. Taotletakse õpilase kujunemist sotsiaalselt aktiivseks, vastutustundlikuks ning keskkonnateadlikuks inimeseks, kes hoiab ja kaitseb keskkonda ning, väärtustades jätkusuutlikkust, on valmis leidma vastuseid keskkonna- ja inimarengu küsimustele.

3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet. Taotletakse õpilase kujunemist kultuuriteadlikuks inimeseks, kes mõistab kultuuri osa inimeste mõtte- ja käitumisladi kujundajana ning kultuuride muutumist ajaloo vältel, kellel on ettekujutus kultuuride mitmekesisusest ja kultuuriga määratud elupraktika eripärast ning kes väärtustab omakultuuri ja kultuurilist mitmekesisust ning on salliv ja koostööaldis.

4) „Mina ja teised“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Kodukoht Eesti”, „Vaba aeg” – kodanikualgatus ja ettevõtlikkus. Taotletakse õpilase kujunemist aktiivseks ning vastutustundlikuks kogukonna- ja ühiskonnaliikmeks, kes mõistab ühiskonna toimimise põhimõtteid ja mehhanisme ning kodanikualgatuse tähtsust, tunneb end ühiskonnaliikmena ja toetub oma tegevuses riigi kultuuritraditsioonidele ning arengusuundadele.

5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Vaba aeg” – tehnoloogia ja innovatsioon. Taotletakse õpilase kujunemist uuendusaltiks ja nüüdisaegset tehnoloogiat eesmärgipäraselt kasutada oskavaks inimeseks, kes tuleb toime kiiresti muutuvast tehnoloogilises elu-, õpi- ja töökeskkonnas.

6) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond. Taotletakse õpilase kujunemist teabeteadlikuks inimeseks, kes tajub ja teadvustab teabekeskonda, suudab seda kriitiliselt analüüsida ning toimida selles oma eesmärkide ja ühiskonnas omaks võetud kommunikatsioonieetika järgi.

7) „Mina ja teised“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Kodu ja lähiümbrus” – tervis ja ohutus. Taotletakse õpilase kujunemist vaimselt, emotsionaalselt, sotsiaalselt ja füüsiliselt terveks ühiskonnaliikmeks, kes järgib tervislikku eluviisi, käitub turvaliselt ning aitab kaasa tervist edendava turvalise keskkonna kujundamisele.

8) „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus”, „Kodukoht Eesti”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” - väärtused ja kõlblus. Taotletakse õpilase kujunemist kõlbliselt arenenud inimeseks, kes tunneb ühiskonnas üldtunnustatud väärtusi ja kõbluspõhimõtteid, järgib neid koolis ja väljaspool kooli, ei jää ükskõikseks, kui neid eiratakse, ning sekkub vajaduse korral oma võimaluste piires.

1.7. Õppetegevuste kavandamine ja korraldamine

Õppetegevust kavandades ja korraldades:

- 1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 3) võimaldatakse õppida üksi ning üheskoos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks;
- 4) kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
- 5) rakendatakse nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;
- 6) mitmekesistatakse õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvuti-klass, õpilasvahetus, õppereisid, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega jne;

7) kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

Õppesisu käsitlemise valiku teeb aineõpetaja arvestusega, et kooliastmeti kirjeldatud õpitulemused, üld- ja valdkonnapädevused ning ainepädevused oleksid saavutatud.

1.8. Hindamise alused

Õpitulemuste hindamise eesmärgid on toetada õpilase arengut, innustada õpilast sihikindlalt õppima, kujundada õpilase enesehinnangut, tekitada huvi võõrkeelte õppimise vastu ning luua seega alus elukestvatele võõrkeeleõppele. Hindamisel lähtutakse põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste, sh esituste, kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundega, osutades võimalustele neist üle saada.

Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilasi teavitatakse, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi sisaldavate õpitulemuste kohta (nt huvi tundmine, väärtustamine, reeglite järgimine, teatmeallikate kasutamine) antakse tagasisidet. Tagasiside andmisel (sh keeleliste õpitulemustele) kasutatakse kõrvuti õpetaja hinnangutega õpilaste enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

1.9. Füüsiline õpikeskkond

1. Kool korraldab õppe vajaduse korral rühmades.
2. Kool korraldab õppe klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega.

2. A-võõrkeel (inglise keel)

2.1. Üldalused

2.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Põhikooli A-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

2.1.2. Õppeaine kirjeldus

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks A-võõrkeele õppe olulisemaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeele õppeks motivatsiooni.

Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine on pikaajalist pingutust nõudev tegevus, mis eeldab õppija aktiivset osalust.

A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused on aluseks järgmiste võõrkeelte omandamisel. Õppija keeleoskuse arengut toetab ka lõimitud aine- ja keeleõpe.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde.

Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamine, lugemine, rääkimine, kirjutamine) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Põhikoolis on teemade käsitlemisel lähtepunktiks „Mina ja minu lähiümbrus“. Kõigis kooliastmetes ja klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi.

Kõigis kooliastmetes on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetsele abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad erinevad ülesanded: iseseisv lugemine, teabe otsimine eri allikatest, projektitööd, kus õpilased töötavad õpetaja juhendamisel koos, kasutades kõiki osaoskusi. Õpilaste motiveerimiseks on soovitatav aidata neil leida kirjasõpru, korraldada õppereise ja õpilasvahetust ning kutsuda keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid.

Kõigis kooliastmetes on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine, igal õppeperioodil antakse õppijale tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

Õpetaja hinnangute kõrval kasutatakse õppes enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

2.2. I kooliaste

2.2.1. Õpitulemused

3. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

Keeleoskuse taotletav tase 3. klassi lõpuks:

Inglise keel	Kuulamine A1.2	Lugemine A1.1	Rääkimine A1.2	Kirjutamine A1.1
	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt viihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.

2.2.2. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Enese ja kaaslaste tutvustus; enesetunne, välimuse kirjeldus, ühised tegevused.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Pereliikmed, kodu asukoht	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Riik, pealinn, rahvused; aastaajad, kodukoha kirjeldus.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Lihtsamad tegevused kodus ja koolis ning nendega seonduvad esemed.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
VABA AEG. Lemmiktegevused ja eelistused.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.

2.2.3. Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning

omandavad õige hääldusaluse. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ja seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- 5) laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 7) häälega lugemine;
- 8) rääkimine pildi alusel;
- 9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

2.2.4 Hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, hinnates peamiselt positiivset õpitulemust. Rõhk on sisulisel tagasisidel, mis toob esile õpilase tugevad küljed ja edusammud. Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppe vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

I kooliastmes võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja julgustab õpilast ka võõrkeelt kasutama. Õpetaja jälgib, et kõik õpilased saaksid oma mõtted ja arvamuse välja öelda.

2.3. II kooliaste

2.3.1. Õpitulemused II kooliastmes

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lauseist ja sageli kasutatavaist väljendeist;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades toime õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ning oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Keeleoskuse taotletav tase 6. klassi lõpuks:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A2.2 Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulatud üldkeelse suhtluse sisust	A2.2 Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost.	A2.2 Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel.	A2.2 Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukeesi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju. Oskab kasutada sidesõ-

(nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.

Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.

mal, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhi-sõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.

nu *aga, sest, et* jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).

2.3.2. Õppetegevus II kooliastmes

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval

järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on oluline tekstilooimeoskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütled;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud;
- 10) õppesõnastike kasutamine.

2.3.3. Hindamine

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta.

Sõnalisel hinnangul rõhutatakse eelkõige seda, mida õpilane on hästi teinud. Töid, mis sisaldavad kõiki osaoskusi, tehakse II kooliastmes iga veerandi lõpus. Õpilane õpib koostöös kaastelaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärgid ning andma hinnangut oma teadmistele ja oskustele. Õpilane annab õpetaja juhendamisel hinnangu õppele ning oma tööle õpitavas võõrkeeles, isegi kui eneseväljendusoskus on piiratud.

2.3.4. 4. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) saab aru lihtsatest lausetest ja lühikestest dialoogidest;
- 2) mõistab selgelt antud juhiseid ja pöördumisi;
- 3) oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teistest inimestest;
- 4) oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi;
- 6) töötab õpetaja juhendamisel paaris ja rühmas;
- 7) annab hinnangu koostöös õpetajaga oma saavutustele;

2.3.5. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Suhtlemine pereliikmete ja kaaslastega: nimi, vanus, välimus, kehaosad, riietus, lemmiktegevused; viisakusväljendid.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Elu linnas ja maal: aastaajad, ilm, kodu-, mets- ja lemmikloomad ja linnud, taimed; lemmikloomad;	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Eesti keel, pealinn, riigi- ja rahvussümboolika	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
RIIGID JA NENDE KULTUUR Euroopa riigid, õpitavat keelt kõnelevad maad	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. söögikorrad; turvaline liiklemine: liiklus ja liiklusvahendid; ametid ja töökohad.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
VABA AEG. Huvialad; aastaajad ja puhkus; spordialad ja sportlikud tegevused.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.

2.3.6. Õppetegevus

4. klassis julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, järk-järgult suureneb suulise suhtluse kõrval kirjalike tööde maht.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutub tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, pööratakse tähelepanu õigekirjaoskusele. Jätkub sõnavara laiendamine. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse rühmatöödega, sh mängudega. Kirjutamisel pööratakse tähelepanu mudelkirjutamisele (nt postkaardid, lühikesed kirjad). Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu õpitavat keelt kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimisele. Õpilased tutvuvad sõnaraamatute kasutamisega.

Õpilasi juhatakse töötama paaris ja rühmas kasutades erinevaid õppeülesandeid, mille sisu kajastub igapäeva tegevustes.

Õpetaja juhendamisel õpib õpilane koostöös kaaslastega andma hinnangut oma teadmistele ja oskustele.

Kõikide osaoskuste arendamisel on abistav ja juhendav roll õpetajal.

2.3.7. 5. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) mõistab lihtsaid vestlusi, saab aru sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) saab aru lühikeste jutustuste, teadete ning sõnumite sisust õpitud temaatika piires;
- 3) koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi;
- 4) kirjutab lihtsaid teateid igapäeva eluga seotud tegevustest (nt postkaart, kutse, lühisõnum);
- 5) oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid tegevusi, inimesi;
- 6) teadvustab eakohaselt õpitava maa ning oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris, rühmas;

8) hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;

2.3.8. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Suhtlemine pereliikmete ja kaaslastega: nimi, vanus, välimus, kehaosad, riietus, lemmiktegevused; viisakusväljendid.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Elu linnas ja maal; kodu kirjeldamine; avalikud kohad; lemmikloomad; töövahendid ja kohustused kodus.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Eesti geograafiline asukoht; riigi- ja rahvussümboolika; üldrahvalikud sündmused.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
RIIGID JA NENDE KULTUUR Euroopa riigid; õpitavat keelt kõnelevad maad (Ühendatud Kuningriik, Ameerika Ühendriigid, Kanada, Austraalia, Uus-Meremaa)-keel, pealinn, huvipakkuvad paigad, muuseumid.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Avalikud asutused; turvaline liiklemine; päeva planeerimine; ametid ja töökohad.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
VABA AEG. Kooliväliline tegevus; huvid; raamatud; perepuhkus; aastajad ja puhkus; spordialad ja sportlikud tegevused.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.

2.3.9. Õppetegevus

5. klassis suureneb järkjärgult õpitava maa keele kasutamine tunnis. Julgustatakse suhtlema väljaspool tundi (nt küsima, juhatama teed)

Suulise suhtluse kõrval suurendatakse kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval on tähtsal kohal kirjutamine ja lugemisoskus. Arendatakse loovust, laiendatakse sõnavara, juhitakse õpilasi iseseisvalt lugema. Oluline koht teksti mõistmisel. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühatöödega, mängudega.

Osaoskuste arendamiseks sobivad ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal; etteütluste kirjutamine, mudelkirjutamine (postkaardid, sõnumid, lühikesed teated, kirjad).

Koostatakse lühiettekandeid (powerpoint esitlused).

Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid, ka internetist otsima infot.

Õpilastele pakutakse erinevaid tööülesandeid arvutis (nt grammatika ülesanded, lugemis- ja kuulamisülesanded, töö sõnavaraga)

Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele.

Õpetaja abiga hindab oma töö saavutusi, analüüsib oma tugevaid ja nõrku külgi;

2.3.10. 6. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lauseist ja kasutatavaist väljendeist;
- 2) suudab eristada olulist infot õpitud temaatika piires;
- 3) oskab kirjutada kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast;
- 4) tuleb toime olmesfääris suhtlemisega, suudab alustada ja lõpetada vestlust tuttavatel teemal;
- 5) teadvustab õpitava maa ning oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi, oskab neid arvestada;
- 6) oskab õpetaja juhendamisel kasutada omandatud õpioskusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ning rühmas;
- 8) märkab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi;

2.3.11. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Suhtlemine pereliikmete ja kaaslastega; viisakusväljendid	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Elu linnas ja maal; kodu kirjeldamine; avalikud kohad; lemmikloomad; töövahendid ja kohustused kodus; rõõmsad ja kurvad sündmused peres.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Eesti geograafiline asukoht; ilm; riigi- ja rahvussümboolika; riigipühad ja riiklikud tähtpäevad; üldrahvalikud sündmused.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
RIIGID JA NENDE KULTUUR Euroopa riigid; pealinnad, põhirahvused, keel, kultuuritavad, huvipakkuvad paigad, muuseumid; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Avalikud asutused; turvaline liiklemine; tee küsimine ja juhatamine; päeva planeerimine; ametid ja töökohad.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
VABA AEG. Kooliväline tegevus; huvid; laagrid; lugemiseelistused; perepuhkus; aastaajad ja puhkus; spordialad ja sportlikud tegevused.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.

2.3.12. Õppetegevus

6. klassis suunab õpetaja õpilasi õpitavas keeles suhtlema nii tunnis kui ka väljaspool tundi kasutades sõnavara erinevate ülesannete kaudu. Suulise suhtluse kõrval suureneb kirjalike tööde maht.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval on tähtsad lugemis- ja kirjutamisoskus. Toimub õigekirjaoskuse ja loovuse arendamine. Jätkeb sõnavara kiire laiendamine, iseseisev lugemine. Ouline on teksti mõistmine.

Kirjutamisel pööratakse tähelepanu tekstiloomeoskuse arendamisele.

Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga.

Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid, internetist infot otsima.

Osaoskuste arendamiseks sobivad eakohaste tekstide kuulamine, lugemine, ülesannete täitmine kuuldu ja loetu põhjal, etteütluste kirjutamine, mudelkirjutamine, järjestusülesanded.

Suunatakse õpilasi osalema erinevates projektitöodes. Õpilased koostavad lühiettekandeid.

Pööratakse tähelepanu arvuti ja nutiseadmete kasutamisele ülesannete lahendamisel, info otsimisel.

Kaasatakse õpilasi rollimängudesse.

Kõikide tegevuste juures on õpetajal suunav ja juhendav roll;

2.4. III kooliaste

2.4.1. Õpitulemused III kooliastmes

Põhikooli lõpetaja:

- 1) mõistab endale tuttavalt teemal kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- 3) oskab koostada lihtsat teksti tuttavalt teemal;
- 4) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtluses enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele;
- 5) tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu, loeb võõrkeelset eakohast kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;
- 6) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, internetti) vajaliku info otsimiseks teisteski valdkondades ja õppeainetes;
- 7) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	B1.2 Saab kuuldust aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordi-reportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.	B1.2 Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutluskäiguga tekste erinevatel teemadel (nt noorte mõeldud meediatekstid, mugandatud ilukirjandustekstid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist. Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üldlugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	B1.2 Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlusolukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Hääldus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.	B1.2 Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiväljavõtteid, sündmustest, isikutest). Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi. Oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.

2.4.2. Õppetegevused III kooliastmes

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Olulisel kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste väljakujundamine. Tunnis suheldakse peaaeglikult õpitavas võõrkeeles. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib lisaks harjumuspärasele tööle õppevahenditega lugema lähemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse erinevat liiki loovtöid. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulisel kui ka kirjalikus väljendusoskuses.

Õpilased hakkavad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ning nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti.

Selleks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine, sh iseseisv lugemine;
- 2) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);
- 3) loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- 4) lühireferaadid ja lihtsam uurimistöö;
- 5) projektitööd;
- 6) suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

2.4.3. Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või integreeritult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Püütakse kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisv lugemine jmt).

2.4.4. 7. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) Saab aru lihtsatest faktipõhistest tekstidest õpitud temaatika piires.
- 2) Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi ja tarbetekste, oskab väljendada oma tundeid, mõtteid ja arvamusi.
- 3) Kasutades õpitud väljendeid põhjendab oma seisukohti ja avaldab oma arvamust.
- 4) Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega vesteldes õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga, kuid vajab abi, teatud sõnade täpsustamist või ümbersõnastamist.
- 5) Teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab suhelda üldtuntud suhtlemis- ja käitumisnorme arvestades.
- 6) Töötab õpetaja osalisel juhendamisel iseseisvalt, paaris või rühmas.
- 7) Märkab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi.

2.4.5. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Võimed, iseloom, huvid, oskused, harjumused, tervis,	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, elukes-

inimestevahelised suhted, virtuaalne suhtlemine.	tev õpe ja karjääri planeerimine, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Suhted perekonnas, peretraditsioonid, ühistegevused, taskuraha, keskkonnasäästlikkus, turvalisus.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Kodukoht, Eestimaa loodus ja vaatamisväärsused, kultuuritavad ja kombed, keskkonnasõbralik käitumine.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
RIIGID JA NENDE KULTUUR. Maailma riigid, looduskahandid kohad, loodusnähtused (õpetaja).	Kultuuriline identiteet, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Õpioskused, tervislik eluviis, raha, huvirühmad koolis, meedia ja reklaam.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
VABA AEG. Ettevalmistus reisiks ja reisimise viisid, reisirid teistesse maadesse, vaba aja veetmise viisid.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.

2.4.6. Õppetegevus

7. klassis suunab õpetaja õpilast õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui väljaspool tundi.

Lugemis- ja kirjutamisoskuse arendamiseks õpib õpilane lugema lühemaid adapteerimata teabe-, tarbe- ja meediatekste.

Kirjutamisoskust arendatakse eri liiki loovtöid tehes, näiteks lühikesed jutud, struktureeritud kirjad, milles õpilane avaldab oma tundeid ja mõtteid.

Kirjutamisel ja rääkimisel kasutab temaatika piires õpitud sõnavara ning väljendab oma arvamust (nt rolli- ja suhtlusemängud, struktureeritud kirjad).

Õpilased simuleerivad olukordi, mil neil tuleb suhelda olmesfääris vesteldes õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga, vajadusel kasutades abi teatud sõnade täpsustamisel või ümbersõnastamisel (erinevad aktiivõppemeetodid). Õppevahenditena kasutatakse meedia- ja autentseid audiovisuaalseid materjale, võimalusel toimuvad kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi läbi erinevate tegevuste, näiteks õpilasvahetuste, õppereiside, filmide, teatrietenduste jm, arvestades õpilaste individuaalseid huvisid ja võimalusi.

Õpilasi juhatakse töötama iseseisvalt, paaris või rühmas kasutades diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni.

Õpetaja hinnang ja analüüs tehtud tööle suunab õpilast pöörama tähelepanu oma tugevatele ja nõrkadele külgedele (nt iseseisev töö, projektitööd, esitlused, kirjatükid jm).

Erinevate õppetegevuste kaudu, nii klassis kui väljaspool klassiruumi, arendatakse üldpädevusi: väärtuspädevus, sotsiaalne pädevus, enesemääratlus-, õpipädevus, suhtlus-, matemaatika- ja ettevõtlikkuspädevus.

2.4.7. 8. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) Mõistab igapäeva eluga seotud teemal olulist.
- 2) Oskab rääkida oma kogemustest ja kavatsustest ning oma seisukohti põhjendada, kasutades omandatud sõnavara.
- 3) Oskab koostada lihtsat lühikest kirjeldavat teksti õpitud teemadel.
- 4) Saab hakkama õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtluses ja õpitud teemade raames.
- 5) Tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu õpitud teemade kontekstis, vaatab filme ja telesaateid subtiitritega.
- 6) Kasutab kakskeelset tõlkesõnastikku, internetti.
- 7) Töötab õpetaja osalisel juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.
- 8) Hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi.

2.4.8. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Võimed; inimestevahelised suhted; virtuaalne suhtlemine.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, elukesetev õpe ja karjääri planeerimine, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Kodu ja lähiümbruse korrashoid; käitumine koduümbruses ja looduses, keskkonnasäästlikkus, turvalisus; peretraditsioonid.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Eesti geograafiline kaart; looduskaitse; Eesti vaatamisväärsused.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
RIIGID JA NENDE KULTUUR. Maailmajaod, maailma riigid, Euroopa maad: riigi nimi, pealinn rahvused, keeled; looduskaunid kohad, looduskähtused ja ilmastik.	Kultuuriline identiteet, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Tervislik eluviis; raha; hädaolukorrad; arstiabi; edasiõppimine; huvirühmad koolis; kino, teater, televisioon, raadio, aja kirjandus, Internet.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
VABA AEG. Ettevalmistus reisiks ja reisimise viisid; reisid teistesse maadesse; vaba aja veetmise viisid.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.

2.4.9. Õppetegevused

Tunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Toimub pidev sõnavara avardamine ja kinistamine läbi erinevate suuliste ja kirjalike ülesannete.

Erinevat liiki eakohaste õpitud teemadel tekstide kuulamine ja lugemine.

Suuliste ja kirjalike ettekannete koostamine- kõikide üldpädevuste arendamine, rõhuga sotsiaalsele-, õpi-, ja suhtluspädevustele.

Rolli- ja suhtlismängud, mille kaudu arendatakse muuhulgas suhtluspädevust, ettevõtlushpädevus ning sotsiaalset pädevust.

Loovtöö-kõikide üldpädevuste arendamine.

Õpitud mallide kinnistamine ja uute juurde õppimine.

Keelestruktuuride arendamine ja kinnistamine läbi erinevat tüüpi ülesannete.

Kirjalike tööde vormistamisnõuete harjutamine ja kinnistamine - suur rõhk mudelkirjutamisele.

Õpetaja julgustab ja motiveerib suhtlust võõrkeelt emakeelena kõnelejana - külalisesinejad, projektid.

Igapäevaseid suhtlussituatsioone käsitlevate autentsete meediatekstide kasutamine.

Huvi tekitamine ja säilitamine õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu läbi erinevate meediumite (ilukirjandus, kultuuriesindajad, meediatekstitid).

Õpimapi koostamine ja oma oskustele hinnangu andmine, vajadusel õpetaja kaasabil.

Kõikide tegevuste juures on õpetajal suunav, abistav ja juhendav roll.

2.4.10. 9. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) Saab aru kuuldust ja loetust igapäevastel teemadel;
- 2) oskab kirjeldada tegelikke või kujuteldavaid sündmusi ja vahendada kogemusi, unistusi, muljeid ja eesmärke;
- 3) oskab kirjutada isiklikku kirja (e-kirja) ja lühikirjandit kasutades õpitud keelendeid;
- 4) tuleb enamasti toime igapäevases suhtluses võõrkeelt emakeelena rääkiva inimesega;
- 5) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära ja mõistab meedias leviva materjali sisu üldtuntud ja õpitud teemade piires;
- 6) oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas (vajadusel õpetaja juhendamisel);
- 7) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid vajaliku info otsimiseks. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid;
- 8) oskab õpetaja abiga ennast analüüsida ja eesmärke seada.

2.4.11. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Võimed; inimestevahelised suhted; virtuaalne suhtlemine.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, elukesetev õpe ja karjääri planeerimine, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Kodu ja lähiümbruse korrashoid; käitumine koduümbruses ja looduses, keskkonnasäästlikkus, turvalisus; peretraditsioonid.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Eesti geograafiline kaart; haldusjaotus; looduskaitse; Eesti vaatamisväärsused.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
RIIGID JA NENDE KULTUUR. Maailmajaod, maailma riigid, nende looduslik ja kultuuriline eripära, looduskaunid kohad, loodusnähtused.	Kultuuriline identiteet, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Tervislik eluviis; raha; hädaolukorrad; arstiabi; edasiõppimine; õpilasvahetus; huvirühmad koolis; meedia ja reklaam.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.

<p>VABA AEG. Ettevalmistus reisiks ja reisimise viisid; reisid teistesse maadesse; vaba aja veetmise viisid.</p>	<p>Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.</p>
---	--

2.4.12. Õppetegevused

Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema ning arendatakse teksti mõistmise oskust kuulamisülesannete ja eakohaste tekstide kaudu.

Õpetaja suunab võõrkeeles suhtlema nii tunnis kui ka väljaspool tundi laiendades sõnavara erinevate praktiliste ülesannete kaudu.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse erinevaid loovtöid. Pööratakse tähelepanu kirjaliku teksti paigutusele ja vormistamisele.

Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, sealhulgas mängude ja rollimängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppija isiklike kogemuste teemal.

Õpetaja suunab koostama lühirefereate ja loovtöid. Õpilased õpivad esitlema iseseisva paaris- või rühmatöö tulemusi.

Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid eakohaseid töövõtteid (nt. projektitööd ja iseseisva lugemise kokkuvõtted).

Õpilane loeb õpetaja suunamisel õpitava teemaga seoses olevaid ajaleheartikleid, uudiseid ja vaatab filme.

Õpetaja suunab õpilast kasutama erinevaid teatmeallikaid (sõnaraamat, internet, õpiku sõnastik) sõna tähenduse ja õigekirja kontrollimiseks.

Õpetaja juhendamisel õpitakse püstitava realistlikke eesmärke ning enda ja teiste tööd analüüsima kasutades erinevaid töövõtteid (vestlus, eneseanalüüsi lehed, küsimustikud).

3. B-võõrkeel (saksa või vene keel)

3.1. Üldalused

3.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Põhikooli B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

3.1.2. Õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskallikale ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas. Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. A-

võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine on tegevus, mis nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde.

Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujuneb suhtluspädevus. Mõlemas kooliastmetes ja kõigis klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkonnadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel. Mõlemas kooliastmes on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Motivatsiooni suurendamiseks aidatakse leida kirjasõpru ning korraldatakse õppereise, õpilasvahetusi ja kohtumisi õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega. Mõlemas kooliastmes on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine. Igal õppeperioodil peab õpilane saama tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppeprotsessis normaalse õppimise osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutusest korrigeerida. Õpetaja hinnangute kõrval kasutatakse õppes ka enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

3.2. II kooliaste

3.2.1. Õpitulemused II kooliastmes

II kooliastme õpitulemused kajastavad õpilase head saavutust.

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;

- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 6) seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Taotletav keeleoskustase 6. klassi lõpuks:

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine	Grammatika korrektsus
A1.1 Tunneb väga aeglaselt ja selges sidusas kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu	A1.1 Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	A1.1 Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele	A1.1 Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjutähti, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	Kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette viigu.

3.2.2. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Enese ja kaaslaste tutvustus; enesetunne, välimuse kirjeldus, ühised tegevused.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Pereliikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad; kodu asukoht.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Riik, pealinn, rahvused; aastaajad ja ilm.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Lihtsamad tegevused kodus ja koolis ning nendega seonduvad esemed.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
VABA AEG. Lemmiktegevused ja eelistused.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.

3.2.3. Õppetegevus

6. klassis suunab õpetaja õpilast õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui väljaspool tundi.

Lugemis- ja kirjutamisoskuse arendamiseks õpib õpilane lugema lühemaid adapteeritud tekste.

Kirjutamisoskust arendatakse eri liiki loovtöid tehes, näiteks lühikesed jutud, kutsed ja õnnitluskaardid.

Kirjutamisel ja rääkimisel kasutab temaatika piires õpitud sõnavara ning väljendab oma arvamust (nt rolli- ja suhtlusmängud).

Õpilased õpivad esitlema paaris- või rühmatöö tulemusi etteantud näidisele toetudes, kasutades õpitud väljendeid. Vaba keelekasutust veel ei ole, omavaheline suhtlus töörühmas on valdavalt eestikeelne, kuid õpilasi suunatakse kasutama klassis üha rohkem võõrkeelt.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi läbi erinevate tegevuste, näiteks õpilasvahetuste, õppereiside, filmide jm, arvestades õpilaste individuaalseid huvisid ja võimalusi.

Õpilasi juhitakse töötama iseseisvalt, paaris või rühmas kasutades diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni.

Õpetaja hinnang ja analüüs tehtud tööle suunab õpilast pöörama tähelepanu oma tugevatele ja nõrkadele külgedele (nt iseseisev töö, projektitööd, esitlused, kirjatükid jm).

Erinevate õppetegevuste kaudu, nii klassis kui väljaspool klassiruumi, arendatakse üldpädevusi: väärtuspädevus, sotsiaalne pädevus, enesemääratlus-, õpipädevus, suhtlus-, matemaatika- ja ettevõtlikkuspädevus.

3.2.4. Hindamine

Õppeveerandi jooksul saab õpilane pidevat tagasisidet kõigi osaoskuste kohta nii sõnalise hinnangu kui ka hinde vormis. Õpilane annab koostöös õpetajaga hinnangu oma teadmistele ning oskustele. Kujundavat hindamist kasutatakse, et suunata õpilast oma eesmärgi seadma ja saavutama. Õpetaja abiga seab õpilane endale eesmärgi, mille suunas liikuda.

Kokkuvõttev hindamine sisaldab kõiki osaoskusi: lugemine, kirjutamine, kuulamine, rääkimine ja keelestruktuurid; näiteks loovtööd, rühmatööd, esitlused, rollimängud, sõnade tööd, kontrolltööd. Iga õppeveerandi lõpuks saab õpilane tagasiside hinde vormis, mis kujuneb veerandi jooksul saadud hinnetest.

3.3. III kooliaste

3.3.1. Õpitulemused III kooliastmes

III kooliastme õpitulemused kajastavad õpilase head saavutust.

Põhikooli lõpetaja:

- 1) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 3) mõistab õpitud temaatika piires olulist;
- 4) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 5) hangib infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest;
- 6) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Taotletav keeleoskustase põhikooli lõpus:

Kuulamine

Lugemine

Rääkimine

Kirjutamine

Grammatika

A2.2

Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilivil). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.

A2.2

Loeb lihtsaid tava-tekste (nt reklaamid, meenüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.

A2.2

Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemal, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.

A2.2

Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju. Oskab kasutada sidesõnu *aga, sest, et* jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).

korrektsus

Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhi-*varas* (nt ajab segi ajavormid või eksisib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.

3.3.2. Õppetegevus

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast võõrkeeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased õpivad lähenema keeleõppele analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust ning arvestama erinevate seisukohtadega.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- 4) loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated);
- 5) projektitööd;
- 6) lühiettekaned (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektitööde kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet).

3.3.3. Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaos-

kuste kohta. Püütakse kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projekti-tööd, iseseisev lugemine jmt).

3.3.4. 7. klassi lõpetaja õpitulemused

- 1) Saab aru lihtsatest faktipõhistest tekstidest õpitud temaatika piires.
- 2) Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi ja tarbetekste, oskab väljendada oma tundeid, mõtteid ja arvamusi.
- 3) Kasutades õpitud väljendeid põhjendab oma seisukohti ja avaldab oma arvamust.
- 4) Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega vesteldes õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga, kuid vajab abi, teatud sõnade täpsustamist või ümbersõnastamist.
- 5) Teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab suhelda üldtuntud suhtlemis- ja käitumisnorme arvestades.
- 6) Töötab õpetaja osalisel juhendamisel iseseisvalt, paaris või rühmas.
- 7) Märkab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi.

3.3.5. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Huvid ja iseloom; tervis; suhted sõpradega ja lähikondsetega.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, elukes-tev õpe ja karjääri planeerimine, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Kodu ja koduümbrus; igapäevased kodused tööd ja te-gemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.	Väärtused ja kõlblus, teabekesk-kond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Eesti asukoht ja sümbolika, tähtpäevad, vaatamisvää-rsused; elu linnas ja maal; ilmastikunähtused, loodus ja käitumi-ne looduses.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõt-likkus, teabekeskond.
RIIGID JA NENDE KULTUUR. Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümbolika, tähtpäevad ja kombed; õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid; Eesti naaberriikide ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvad ja keeled.	Kultuuriline identiteet, teabekesk-kond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Koolitee; koolielu; tee küsimine ja juhatamine, suhtlemi-ne teeninduses ja arsti juures; ametid.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohu-tus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identi-teet.
VABA AEG. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline iden-titeet.

3.3.6. Õppetegevus

7. klassis suunab õpetaja õpilast õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui väljaspool tundi.

Lugemis- ja kirjutamisoskuse arendamiseks õpib õpilane lugema lühemaid adapteerimata teabe-, tarbe- ja meediatekste.

Kirjutamisoskust arendatakse eri liiki loovtöid tehes, näiteks lühikesed jutud, struktureeritud kirjad, milles õpilane avaldab oma tundeid ja mõtteid.

Kirjutamisel ja rääkimisel kasutab temaatika piires õpitud sõnavara ning väljendab oma arvamust (nt rolli- ja suhtlusmängud, struktureeritud kirjad).

Õpilased simuleerivad olukordi, mil neil tuleb suhelda olmesfääris vesteldes õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga, vajadusel kasutades abi teatud sõnade täpsustamisel või ümbersõnastamisel (erinevad aktiivõppemeetodid). Õppevahenditena kasutatakse meedia- ja autentseid audiovisuaalseid materjale, võimalusel toimuvad kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega.

Õpitakse mõistma kultuurierinevusi läbi erinevate tegevuste, näiteks õpilasvahetuste, õppereiside, filmide, teatrietenduste jm, arvestades õpilaste individuaalseid huvisid ja võimalusi.

Õpilasi juhatakse töötama iseseisvalt, paaris või rühmas kasutades diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni.

Õpetaja hinnang ja analüüs tehtud tööle suunab õpilast pöörama tähelepanu oma tugevatele ja nõrkadele külgedele (nt iseseisev töö, projektitööd, esitlused, kirjatükid jm).

Erinevate õppetegevuste kaudu, nii klassis kui väljaspool klassiruumi, arendatakse üldpädevusi: väärtuspädevus, sotsiaalne pädevus, enesemääratlus-, õpipädevus, suhtlus-, matemaatika- ja ettevõtlikkuspädevus.

3.3.7. 8. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) Mõistab igapäeva eluga seotud teemal olulist.
- 2) Oskab rääkida oma kogemustest ja kavatsustest ning oma seisukohti põhjendada, kasutades omandatud sõnavara.
- 3) Oskab koostada lihtsat lühikest kirjeldavat teksti õpitud teemadel.
- 4) Saab hakkama õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtluses ja õpitud teemade raames.
- 5) Tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu õpitud teemade kontekstis, vaatab filme ja telesaateid subtiitritega.
- 6) Kasutab kakskeelset tõlkesõnastikku, internetti.
- 7) Töötab õpetaja osalisel juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.
- 8) Hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi.

3.3.8. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Huvid ja võimed, iseloom; tervis; suhted sõpradega ja lähikondsetega.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, elukestev õpe ja karjääri planeerimine, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Kodu ja koduümbrus; igapäevased kodused tööd ja tegemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Eesti asukoht ja sümboolika, tähtpäevad, vaatamisväärsused; elu linnas ja maal; ilmastikunähtused, loodus ja käitumine looduses, looduskaitse.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.

<p>RIIGID JA NENDE KULTUUR. Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kumbed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid; Eesti naaberriikide ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvad ja keeled.</p>	<p>Kultuuriline identiteet, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus.</p>
<p>IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Koolitee; koolielu; tee küsimine ja juhatamine; hügieeni- ja toitumisharjumused ning tervislik eluviis, suhtlemine teeninduses ja arsti juures; ametid ja kutsevalik.</p>	<p>Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.</p>
<p>VABA AEG. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid; meediavahendid; reklaam; kultuuriline mitmekesisus.</p>	<p>Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.</p>

3.3.9. Õppetegevused

Tunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Toimub pidev sõnavara avardamine ja kinnistamine läbi erinevate suuliste ja kirjalike ülesannete.

Erinevat liiki eakohaste õpitud teemadel tekstide kuulamine ja lugemine.

Suuliste ja kirjalike ettekannete koostamine- kõikide üldpädevuste arendamine, rõhuga sotsiaalse-, õpi-, ja suhtluspädevustele.

Rolli- ja suhtlismängud, mille kaudu arendatakse muuhulgas suhtluspädevust, ettevõtluspädevust ning sotsiaalset pädevust.

Loovtöö-kõikide üldpädevuste arendamine.

Õpitud mallide kinnistamine ja uute juurde õppimine.

Keelestruktuuride arendamine ja kinnistamine läbi erinevat tüüpi ülesannete.

Kirjalike tööde vormistamisnõuete harjutamine ja kinnistamine - suur rõhk mudelkirjutamisele.

Õpetaja julgustab ja motiveerib suhtlust võõrkeelt emakeelena kõnelejana - külalisesinejad, projektid.

Igapäevaseid suhtlussituatsioone käsitlevate autentsete meediatekstide kasutamine.

Huvi tekitamine ja säilitamine õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu läbi erinevate meediumite (ilukirjandus, kultuuriesindajad, meediatekstid).

Õpimapi koostamine ja oma oskustele hinnangu andmine, vajadusel õpetaja kaasabil.

Kõikide tegevuste juures on õpetajal suunav, abistav ja juhendav roll.

3.3.10. 9. klassi lõpetaja õpitulemused:

- 1) Saab aru kuuldust ja loetust igapäevastel teemadel;
- 2) oskab kirjeldada tegelikke või kujuteldavaid sündmusi ja vahendada kogemusi, unistusi, muljeid ja eesmärke;
- 3) oskab kirjutada isiklikku kirja (e-kirja) ja lühikirjandit kasutades õpitud keelendeid;
- 4) tuleb enamasti toime igapäevases suhtluses võõrkeelt emakeelena rääkiva inimesega;
- 5) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära ja mõistab meedias levida materjali sisu üldtuntud ja õpitud teemade piires;

- 6) oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas (vajadusel õpetaja juhendamisel);
- 7) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid vajaliku info otsimiseks. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid;
- 8) oskab õpetaja abiga ennast analüüsida ja eesmärged seada.

3.3.11. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
MINA JA TEISED. Huvid ja võimed, iseloom; tervis; suhted sõpradega ja lähikondsetega.	Väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet, tervis ja ohutus, elukesetev õpe ja karjääri planeerimine, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
KODU JA LÄHIÜMBRUS. Kodu ja koduümbus, kodukohta tundumad vaatamisväärsused; igapäevased kodused tööd ja tegemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
KODUKOHT EESTI. Eesti asukoht ja sümbolika, riigikord, tähtpäevad ja kultuuritavad, vaatamisväärsused; elu linnas ja maal; ilmastikunähtused, loodus ja käitumine looduses, looduskaitse.	Tervis ja ohutus, väärtused ja kõlblus, keskkond ja jätkusuutlik areng, kodanikualgatus ja ettevõtlikkus, teabekeskond.
RIIGID JA NENDE KULTUUR. Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümbolika, tähtpäevad ja kombed; mõned tundumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid; Eesti naaberriikide ja tundumate maailmariikide nimed, rahvad ja keeled.	Kultuuriline identiteet, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus.
IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ. Koolitee; koolielu; tee küsimine ja juhatamine; hügieeni- ja toitumisharjumused ning tervislik eluviis, suhtlemine teeninduses ja arsti juures; ametid ja kutsevalik.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, kultuuriline identiteet.
VABA AEG. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid; meediavahendid; reklaam; kultuuriline mitmekesisus.	Väärtused ja kõlblus, tehnoloogia ja innovatsioon, teabekeskond, tervis ja ohutus, kultuuriline identiteet.

3.3.12. Õppetegevused

Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema ning arendatakse teksti mõistmise oskust kuulamisülesannete ja eakohaste tekstide kaudu.

Õpetaja suunab võõrkeeles suhtlema nii tunnis kui ka väljaspool tundi laiendades sõnavara erinevate praktiliste ülesannete kaudu.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse erinevaid loovtöid. Pööratakse tähelepanu kirjaliku teksti paigutusele ja vormistamisele.

Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, sealhulgas mängude ja rollimängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppija isiklike kogemuste teemal.

Õpetaja suunab koostama lühireferaate ja loovtöid. Õpilased õpivad esitlema iseseisva paaris- või rühmatöö tulemusi.

Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid eakohaseid töövõtteid (nt. projektitööd ja iseseisva lugemise kokkuvõtted).

Õpilane loeb õpetaja suunamisel õpitava temaga seoses olevaid ajaleheartikleid, uudiseid ja vaatab filme.

Õpetaja suunab õpilast kasutama erinevaid teatmeallikaid (sõnaraamat, internet, õpiku sõnas- tik) sõna tähenduse ja õige kirja kontrollimiseks.

Õpetaja juhendamisel õpitakse püstitama realistlikke eesmärgid ning enda ja teiste tööd analüüsima kasutades erinevaid töövõtteid (vestlus, eneseanalüüsi lehed, küsimustikud).